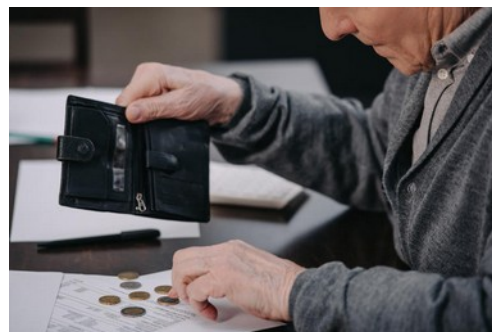

CIVIL KURÁZSI

I./1 2026.01.19.

MI, AKIK EGY ÉLETEN ÁT DOLGOZTUNK

Mi vagyunk azok, akik hajnalban indultunk, és sötétben tértünk haza, mert két- vagy több helyen is dolgoztunk egyszerre. Rendszerváltás előtt és után! Akik szántottunk, vetettünk, betakarítottunk, terveztünk, építettünk, tanítottunk, gyógyítottunk, ápoltunk és gondoztunk, vettünk és eladtunk. Mi tartottuk mozgásban ezt az országot, amikor még kevesebb volt a gép, de több volt az akarat és a becsület.

Ma Magyarországon több mint **2,4 millió ember él nyugdíjból** vagy nyugdíjszerű ellátásból. Az átlagos öregségi nyugdíj **2025-ben 244 557 forint**, a medián - vagyis **a nyugdíjak FELE!** - pedig kevesebb mint **204 000 forint!**

A nyugdíjak reálértéke **2025-ben 0,6 %-kal csökkent**, miközben az árak jóval gyorsabban emelkedtek, mint amit a hivatalos statisztika tükröz. A KSH szerint **2024-ben az infláció 3,7 %** volt, **2025-re** pedig a Magyar Nemzeti Bank és az IMF már **4,5-5 %** közé becsüli.

De mi, akik nap mint nap vásárolunk, tudjuk: ez nem a mi valóságunk. Az élelmiszerek ára **2025 közepére több mint 6 %-kal**, a gyógyszereké és gyógyászati eszközöké több mint **7 %-kal nőtt** - ezek a kiadások pedig a mi életünkben nem statisztikai tételek, hanem napi döntések: mit veszünk meg, és mit hagyunk ott a polcon.

Minden negyedik idős ember a szegénységi küszöb alatt él, és a nyugdíjasok fele kevesebb mint **204 000 forintból** próbál megélni havonta.

Mi már nem kérünk sokat - csak annyit, hogy **ne kelljen választanunk kenyér és gyógyszer között!** Hogy legyen időnk és erőnk mosolyogni az unokáinkra.

Emlékezzetek: mi raktuk le azt az alapot, amin ma álltok! És ha ez az alap megreped, mindannyian elsüllyedünk. Mi nem félünk szólni, mert tudjuk, hogy az igazság nem hangos, de tiszta. És még van bennünk elég erő, hogy kimondjuk:

Életet, megbecsülést és biztonságot a magyar nyugdíjasoknak!

[Resti Kornél]

„Ígéretekből nem lesz kenyér” – jelentés Bácsszentkút falujából

A busz elment, csak a por maradt utána. A megálló rozsdás bádogtábláján alig olvasható a név:

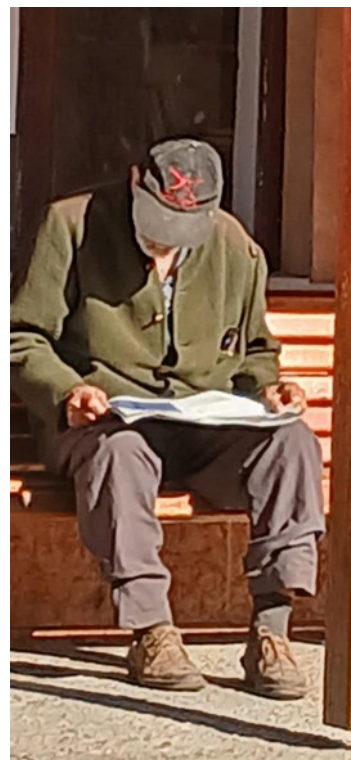
Bácsszentkút.

A **NyomtassTeIs** kiadványokat terjesztetni érkeztem meg ide. A főutcán nincsen zaj, csak egy kutya ugat, aztán elhallgat.

A néptelen faluban azokat a helyeket keresem, ahol az emberek nagyobb tömegben megfordulnak, hogy a kiadványokból ott hagyjak egy adagot. Hogy mindenkihez eljusson az **IGAZSÁG**, hogy mi történik kirabolt, elárult országunkban.

Először a boltot keresem fel, de a bolt már 2 éve bezárt. Azután a postára mennék, de azt is bezárta egy rendelet már 7 éve. Talán a kocsmá? A kocsmá 3 éve fuccsolt be. Községi ház? Tatarozzák, már 5 éve! Marad az orvosi rendelő. De ahhoz orvos kellene, az meg 50 km-es körzetben nincs.

A faluban, ahol régen kétszázötven család élt, ma alig ötven ember próbál túlélni.

Az egyik utcában látok valakit egy padon üldögélni! Egy idős férfit, Rémi Pista bácsit.

- Jó napot, bátyám - köszöntöm az öreget.
- Jó az, fiam, de csak papíron. Nálunk már minden csak papíron van!
- Hogy érti ezt - kérdezem a bácsitól.
- Én úgy, hogy négyévente jönnek ide mindenfajta emberek szavazatokért.

Mosolyognak, ígérenek mindent: boltot, orvost, postát, iskolát, munkahelyet, nyugdíjemelést, utat, internetet, meg hogy „*lesz itt élet, meglátják*”. Aztán elmennek, és mi itt maradunk. Ugyanott. Csak egy választási plakáttal több van a villanyoszlopon.

- És a föld? Mi a helyzet a földdel? A vidék a föld kincseiből él! - mondom én.

- Azt megvette egy felcsúti nagybirtokos. Uniós támogatásért, nem kenyérért. Papíron gazda, gyakorlatban senki se látja. A traktor idegen kézben, a profit meg messze kerül a falutól.

-Nem próbáltak fellépni?

- Próbáltunk. De ha panaszkodsz, rád sütik, hogy politizálsz. Pedig csak élni szeretnénk. Dolgozni, vásárolni, levelet feladni, orvost hívni, gyereket látni.

Pista bácsi elhallgat, majd halkán hozzáteszi: - Itt nem az idő állt meg, hanem az ígéreteik.

Szomorúan nézek szét. A domb mögött a szél felkavarja a port, s velem együtt a mondatot is, ami a faluban marad: **„Ígéretekből nem lesz kenyér.”**

[*Baltazár György*]

**BRÜSSZEL VAGY MOSZKVA?
TE FOGSZ VÁLASZTANI KÖZÜLÜK! HÁT JÓL GONDOLD ÁT!**

Az igazság szava

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országnak,
annál kevesebb hősre van szükség! [Franca Magnani]

SZAMIZDAT

Baltazár György

Horváth Tünde Resti Kornél

KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

